

	<u>blz.</u>
1. Woord van de Redactie	2
2. Onze soldaten schrijven	4
3. Ware gebeurtenis	5
4. Ons maandelijks portret : SIMON PINTENS	6
5. Zijn langste kerstnacht	11
6. Zuster Maria Van Keer schrijft	13
7. Schuin bekeken.	14
8. Van het missiefront	15
9. OPEN gedICHTjes	19
10. Naar Corsica	21
11. 5 jaar geleden	25
12. Nabeschouwingen bij een concert	27
13. Zuster Agnes	29
14. Verenigingsleven : - In Dulci Jubilo	35
- 't Schuur	36
15. Sportvaria : - Voetbal	37
- Wielrennen	37
- Duivensport	38
- Yoga	39
16. Denksport	41
17. Dagklapper	43
18. Medewerkers	50

De gepubliceerde artikelen verschijnen onder de uitsluitende
verantwoordelijkheid van de inzenders.

Het gebruik van een pseudoniem is toegelaten in zover de
steller is bekend.

Alle rechten inzake reproductie en vertaling zijn voorbehouden.

WOORD van de redactie

Elk bedrijf dat zich respecteert maakt bij het jaareinde een bilan op. Het Schakelbedrijf wil dit jaar ook eens een inventaris opmaken en deze aan zijn talrijke lezeressen en lezers ter kennisbrengen.

In de loop van het gezegende maar helaas zeer natte jaar 1974 bezorgde DE SCHAKEL liefst 480 bladzijden lektuur, verdeeld over elf nummers. Uit wat die lektuur bestond en door wie ze gebracht werd, willen wij in de onderstaande regels uit de doeken doen.

Van onze hand verscheen er in elk van de elf nummers een WOORD VAN DE REDAKTIE en een bladzijde SOLDATENBRIEVEN.

Wij publiceerden 12 soldatenbrieven ons toegezonden door : Van Zaelen Frans (2), Jacobs Luc (2), Tierens Luc (1), Van den Heuvel Cois (6), Moeyersons Freddy (2), Slachmuylders Marnix (1), Pauweis Jos (2) en Goossens Ludo (2).

Tweemaal lieten wij technische weetjes voor onze soldaten verschijnen.

Van 8 Breendonkenaars werd een portret gemaakt. Stonden hiervoor model en gaven de beschrijving : JAN MAES (J. Van Doorslaer), CLEMENTINE HUYSMANS (Staf Vivijs), MEESTER VAN DE VEN (Giljom Verbruggen), MATHILDE GOOSSENS (Jan Van Doorslaer), STAN SCHOLIERE (Jan Van Doorslaer), LEON WEGGE (Bert De Clercq), ACHIEL VERSTREPEN (Bert De Clercq) en SIMON PINTENS (Cois Verbeeck).

Eenmaal werd er voor demografische gegevens omtrent Breendonk gezorgd.

In de SOCIALE RUBRIEK werd één bijdrage gebracht.

Verhalen of reportages vloeiden uit de pen van : Bert DE CLERCQ (6), George SCHELLEMANS (6), Frans VAN DEN EEDE (3), Giljom VERBRUGGEN (2), Fons DESMEDT (2), Mark DE LOOSE en DIRK MUYSHONDT (1), Anne GANSEMAN (1) en Ingrid VAN CAUTER (1)

Van de twaalfjarige Hilde SEGERS drukten wij graag een gedicht af.

Er werd KENNIS GEMAAKT met : JAN VERHEYDEN i.v.m. de KW.B.-Volleybalploeg (Staf Dewachter), PAULA WUYTACK i.v.m. N.W.K. (Staf Vivijs) MEESTER VAN DE VEN i.v.m. IN DULCI JUBILO (Staf Vivijs). En met Schakelmedewerkers als FRANS VAN DEN EEDE (Staf Vivijs), COIS VERBEECK (Staf Dewachter), BERT DE CLERCQ (Staf Dewachter), JAN VAN DOORSLAER (Staf Dewachter), JAN VIVIJS (Staf Dewachter) en JAN VAN GEEL (Staf Vivijs).

Aan de volgende afgestorvenen werd een IN MEMORIAM gewijd : VICTOR MOORTGAT (Staf Vivijs), JEF PEETERS (Staf Vivijs), MIEL GANSEMAN (Meester Verbruggen) en FONDS VAN HOVE (Jan Van Doorslaer).

Staf Dewachter heeft ons in de loop van 1974 8 maal SCHUIN BEKEKEN.

Fons Desmedt dook 10 maal onder in het Schakelnummer van 5 jaar GELEDEN.

Bert De Clercq liet ons 7 maal genieten van zijn spirituele OPEN GEDICHTJES.

In VERENIGINGSLEVEN kwamen aan bod : de FANFARE (1), K.A.V. (2), 't SCHUUR (2), K.W.B. (1), VOLKSKUNSTGROEP ANNEMARIEKE (5), GEMEENTELIJKE JEUGDRAAD (4), CHIRO (1), EN TOCH SCHIJNT DE ZON (3) en de KULTUURKRING (3).

Zesmaal leerde Bert De Clercq ons EEN BEETJE RECHT.

Wijzelf diepten zesmaal wat op uit HET BREENDONKS VERLEDEN

Jan Van Geel gaf de DENKSPORTERS 11 maal gelegenheid om zich in hun kruiswoordhobby uit te leven.

Jan Moortgat was er ook dit jaar bij. Viermaal vertelde hij ons uit zijn plezant verleden.

Wij ontvingen brieven uit de missies van : Zuster Leonarda Marien (2), Pater Ferd. Van Linden (2), en Zuster Xaveria De Boeck (1).

Voor de kanttekeningen bij het afscheid van Pater Richard zorgden wijzelf.

36 graag gelezen bladzijden SPORTKOMMENTAREN vloeiden uit de pen van Cois Verbeeck.

En de meest gelezen rubriek, de DAGKLAPPER, werd door Staf Dewachter en Fons Desmedt - met een hulpje hier en daar van onszelf - in mekaar gebokst. 62 bladzijden nieuws tikten zij bijeen.

De portretten werden, zoals in 't verleden, kunstig getekend door José Smets. Titels en tekeningen allerhande kwamen van Luk De Caluwé uit Blaasveld. De Dagklapperverluchting werd door Rita Lemmens verzorgd.

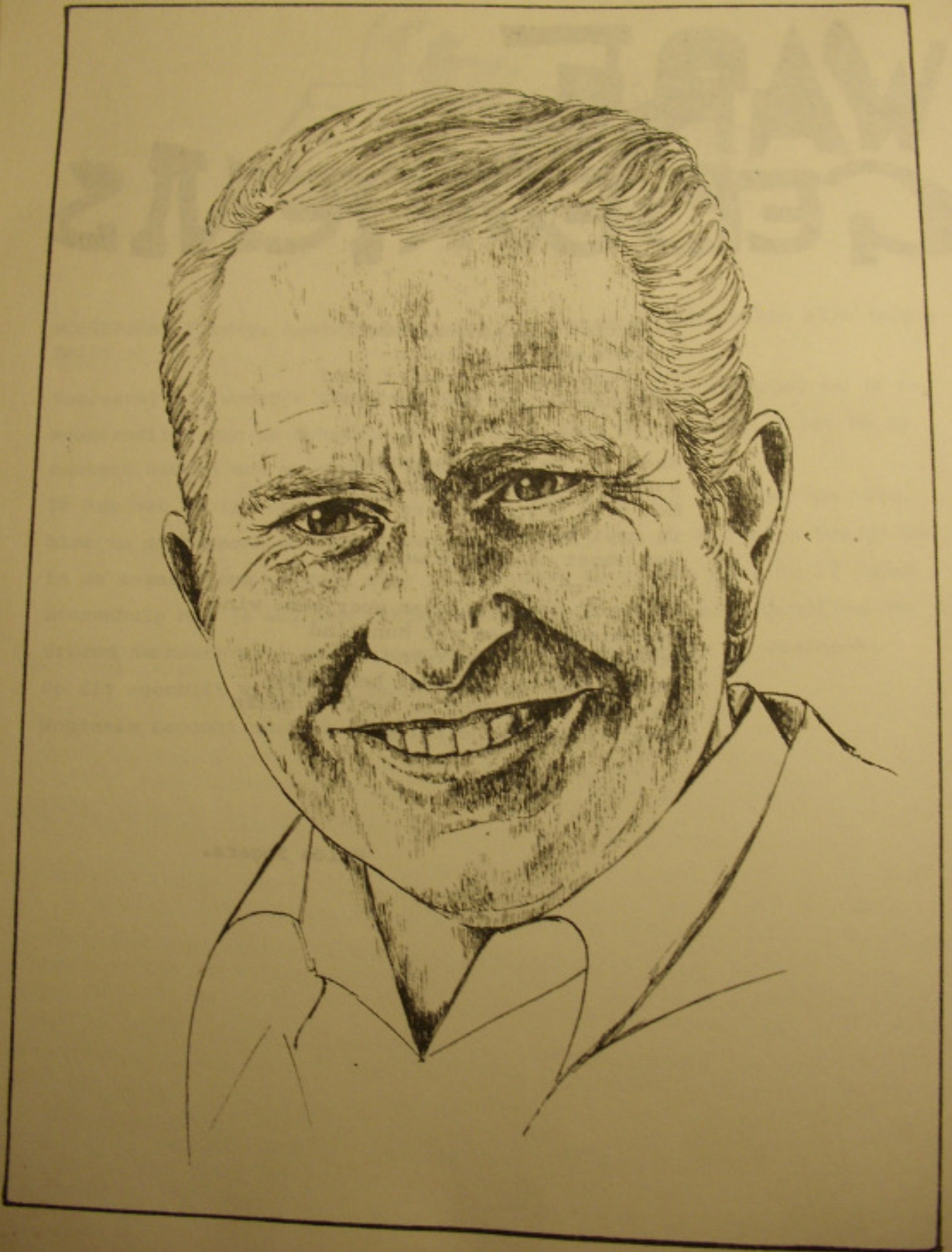
Voor de technische afwerking van deze elf nummers tekenden Lisette en Fons Desmedt en uw dienaar.

En dat de Schakels voor onze Missionarissen en missiezusters hun bestemming vonden, danken zij aan Zuster Jozefien en Zuster Michael.

Ik meen de tolk te mogen zijn van alle lezeressen en lezers om alle medewerkers voor hun prestaties en inzet hartelijk te danken en hen te verzoeken op de ingeslagen weg verder te gaan.

tot slot maken wij langs deze weg aan alle Schakelfans onze beste wensen over voor Kerstmis en Nieuwjaar.

Staf Vivijs.

MAANDELIJKS PORTRAIT

SIMON PINTENS

Het verhaal van Simon Pintens zou je een voetbalstory kunnen noemen. Het is tegelijk het verhaal van een sportieve familie, die met de glimlach door het leven dribbelt.

Eerst een beetje historiek : op 25 oktober 1939 komt de oeeveaar voor 't eerst in de Schaafstraat (naast het vroeger café PERFECT, even voorbij 't SCHUUR) en Benedikt "Noe" Pintens en zijn vrouwtje Margriet Engels (van Nederlandse afkomst) kijken verteerd neer op hun eerste spruit : Simon. Later zullen nog drie meisjes en een tweede zoon in de bevolkingsregisters worden opgetekend.

Weldra wordt het oorlog en het jonge gezin begint een ware verhuistocht. Er wordt ingewoond bij "Meen van Polit"; ook een tijdje in het straatje aan de "jonge Jane", steeds in de Schaafstraat; daarna wordt verhuisd naar de Rijweg (naast Petrolleke). Nog later trekt het gezin naar Willebroek om er een café open te houden aan de Ijzerenwegstraat. Uiteindelijk belandt de familie in de Violtjesstraat (achter het huidig voetbalplein van het Meerhof), waar Noë en zijn vrouwtje nog steeds wonen.

Kleine Simon probeert letters te slikken in de Broederschool te Willebroek; dat lukt hem niet zo best. En als hij zowat 13 jaar oud is, wordt de Simon bakkersgast.

In 1959 is het tijd om soldaatje te gaan spelen : 3 maanden in Turnhout en 12 maanden in Kassel (Dld) is een hele tijd.

Tussen het voetballen door (maar daarover straks meer) laat Simon zijn oog vallen op een schattig meisje uit Breendonk. Marcella Adriaenssens uit de Peeterstraat (aan de Proft) heeft weinig bezwaren en op 6 april 1965 luiden de bruïsklokken. Het jonge paar nestelt zich in de Breendonkstraat, waar vandsag (soms meer dan Marcella lief is) leven in de brouwerij wordt gehouden door twee schelmen, Jan en Noël (8 en 9 jaar).

De voetbalcarrière van vader Benoit (Noë) is beslist het vertellen waard. Het zal zowat omstreeks 1930 geweest zijn toen Noë, na een paar wedstrijden met de junioren, reeds werd opgenomen in de eerste ploeg van Willebroek. De kleine Pintens was een geducht "ekstreem links" en speelde daarna half-back; verscheidene seizoenen evolueerde hij bij Willebroek,

nu in het eerste elftal, dan weer bij de reserves. Tijdens een wedstrijd op Daring Brussel moest felle Noë eens beschermd worden tegen de volkswonde door zijn soigneur Debarbieux; hij had immers geen schrik om er in te vliegen.

In 1938 krijgt Breendonk haar eigen voetbalploeg en Noë is van de partij. Ondermeer met volgende sterren werd gestart in de "Vlaamse Voetbalbond": Modest van Klein-Willebroek, Swatje Sleeubus, Fons van de Metser, "de Jozkas", "den Brure" (De Mondt), Remieke Uytendaele, "den Bies" van Kapellen op den Bos, nonkel Pol en andere Bossers.

De vinnige oogjes van Noë beginnen te glunderen als hij over deze heerlijke tijd vertelt. Het lokaal was bij Emmake Van Asch in de Beenhouwerstraat. Vandaar vertrokken de spelers in stoet naar het terrein in de Schaafstraat, achter Louis Lemmens. Het tweede seizoen speelde Breendonk kampioen! Niet te geloven, mijnert Noë nu nog!

Voor elke wedstrijd kwamen niet minder dan 300-400 toeschouwers opdagen. De koster (Juul Meeus) zorgde er telkens voor dat het lof tijdig gedaan was, zodat niemand de aftrap miste. Er waren toen nog geen auto's en de mensen hadden nog nooit iets gezien, en nu VOETBAL! De mannen achter de schermen waren "Dolf" Van de Ven en sponsor-brouwer Moortgat.

Na het behalen van de kampioenstitel (te Londerzeel werd een memorabele "belle" gewonnen met 2-1 tegen Malderen), trok een stoet dol geworden Breendonkenaars met muziek onder leiding van koster Meeus naar Willebroek, terwijl onderweg natuurlijk aan elke café werd gerust. Wie dacht dat het betaald voetbal pas de laatste jaren ontstaan is, heeft het mis voor. Noë en zijn maats konden rekenen op volgende uitkeringen: 20 fr bij winst, 12,50 fr bij een draw en 7,50 fr bij verlies. Links en rechts werd ook als eens een premie opgestreken en zo "verdiende" Noë soms tot 100 fr op één zondag, in 1939 asjeblijft! De spelers waren toen zo'n vedetten dat ze in de Breendonkse café's nooit een pint hoefden te betalen. De tijden veranderen!

Dan kwam de oorlog en de Breendonkse ploeg werd opgedoekt; Noë Pintens speelde nog in Londerzeel St. Jozef en verdedigde vanaf 41-42 opnieuw de Willebroekse kleuren; daar speelde hij nog een zevental jaren in het eerste elftal; Noë was 30 toen hij overstapte naar Racing Willebroek op de dijk, als speler-trainer. Later zou hij opnieuw naar Breendonk komen om er nog in de eerste ploeg te spelen toen hij 48 jaar oud was!!

Het belangrijkste volgens Noë is trainen en nog eens trainen; hij vat het als volgt samen: "leer eerst anderhalf jaar gaan, dan anderhalf jaar lopen en dan kunt ge anderhalf jaar leren voetballen". Die stelregel heeft hij ook voorgehouden aan zijn twee voetballende zoons: Simon en Laurent.

Simon begon op zijn beurt toen hij 11-12 jaar was bij Racing Mechelen. Na kadetten, scholieren en juniores geraakte hij zelfs in het reserve elftal van een ploeg die toen in "ereklasse" speelde.

Toen hij 17 was kwam een beenbreuk alle illusies stuk slaan: Simon was een paar jaar uit de circulatie.

Tijdens zijn legerdienst ontmoette hij Talboom, back bij Klein-Brabant (Bornem), en zo belandde Simon tijdens het seizoen 60-61 bij deze ploeg.

De daaropvolgende jaren verdedigde hij de oranje-blauwe kleuren van Breendonk. Het was de tijd van de gebroeders Coreman, Dis Cooreman, de gebroeders Tierens, Van Doren, Janseghers, Torre Wak, Nel Huysmans, Willy Casteel om er maar enkele te noemen. Het hele gebeuren speelde zich toen af in de "Meuters". Ook in de periode dat OBB in Tisselt speelde was Simon van de partij: op een van de vergeelde foto's uit de tijd poseert ook nog "Jean van den Dorus", even voor hij jammerlijk verongelukte.

Het zal zowat omstreeks 1970 geweest zijn, dat we Simon terugvinden bij de oprichting van de veteranenclub "BLIJF JONG"; als mannen van het eerste uur waren er nog Raymond Tersago, Dis Cooreman, en Torre Wak. Er werden vele uren gependend aan de opschik van het terrein en de kleedkamers. In 1973 verlaat Simon "BLIJF JONG" om persoonlijke redenen.

Lang zou hij evenwel niet stilliggen, want een paar maanden later komt OBB bij hem ^{aan} kloppen en Simon begint aan een nieuw hoofdstuk in zijn voetballoopbaan, nl. als TRAINER. Vanaf dat ogenblik wordt er heel wat zweet gelaten op de Molenheide, want ook Simon is van oordeel dat je nooit over genoeg adem kunt beschikken; een perfecte baltechniek en een uitstekende konditie zijn volgens hem onontbeerlijk. Hij vindt ook dat de meeste jongeren niet meer de nodige offers kunnen brengen om werkelijk goede voetballers te worden. Eind van het seizoen 73-74 liep Simons "overeenkomst" ten einde. Voor het huidige seizoen werd evenwel opnieuw op hem beroep gedaan. Simon kan niet "nee" zeggen en besloot er nog maar een jaartje bij te doen, maar daarna is het absoluut gedaan, zweert hij. "Geloof het maar niet", komt Marcella tussen, "want hij kan het toch niet laten".

Het huidige seizoen maakt het voor de trainer nog moeilijker dan anders: het regenweer zorgde er immers voor dat OBB nog maar 8 wedstrijden be-
twistte op het ogenblik dat sommige ploegen in de reeks er reeds 13 speelden. Dat is beslist niet bevorderlijk voor de anders zo wispelturige konditie. Toch koestert Simon de stille hoop om tijdens zijn laatste (?) trainersjaar bij de eerste 5 te eindigen. (Hopelijk lezen de Breendonkse spelers deze regels en zorgen ze ervoor dat hun trainer zijn afscheidsgeschenk krijgt !)

Af en toe betwist Simon, een verwoed Anderlechtsupporter, nog wel eens een wedstrijd met de bakkers. Na zo'n wedstrijd, zowat een jaar geleden tegen de bakkers uit het Mechelse, gebeurde het volgende waar verhaal:

Het was op een regenachtige maandagavond en na de wedstrijd brengt Simon schoonvader "Jan" (Adriaenssens) nog even naar huis. Dat was reeds in de vroege uurtjes en de twee mannen hadden blijkbaar veel dorst gehad die avond. En terwijl Simon probeert het sleutelgat te vinden, voelt schoonvader Jan de behoefte opkomen om nog een plasje te doen (niet verwonderlijk in die omstandigheden). Nauwelijks is de man daarmee bezig of Simon hoort achter zich een doffe plons. Schoonvader Jan was gewoon voorover gevallen en lag voluit in het slijk. De man was er helemaal door van streek. Simon helpt hem en probeert de ganse voorgevel van zijn schoonvader schoon te krijgen, wat niet belet dat "hier en daar" nog slijksporen zichtbaar blijven. "Ge moet niet vragen hoe het 's anderendaags bij schoonmoeder Anna gestoven heeft", lacht Simon nu nog. Daarmee was echter de kous niet af, want als de zaak zo'n maand later ter sprake komt tijdens een communiefeest getuigt Jan met een heilig gezicht dat zijn schoonzoon hem het slijk

heeft ingeduwd, terwijl hij daar weerloos stond te plassen. En sindsdien is het in de familie Pintens de gewoonte dat je eerst even omkijkt voor het plassen, om te zien of "de Simon" niet in de buurt is.

We fronsen wel even het voorhoofd als we horen dat vrouwtje Marcella NOOIT enige oppositie heeft gevoerd tegen de voetbalactiviteiten van haar echtgenoot. "Ze heeft trouwens zelf ook nog gesjot", voegt Simon er dadelijk aan toe. Marcella speelde inderdaad "een term" bij de dames van OBB, waar manlief voor de trainingen zorgde. Nu doet ze niet meer actief aan sport. Door de dagelijkse broodtoer ontbreekt het de familie Pintens echter niet aan training. De bestelwagen met het lachende koppel en de met brood spurrende Simon is immers nog moeilijk weg te denken uit het Breendonkse "stadsbeeld".

Als er niet gevoetbald wordt en tijdens de zomermaanden volgt de familie Pintens het wielerveven op de voet en trekt ze erop uit om de eksploten van jonge renners uit de streek te volgen: de gebroeders De Wolf, Patrick Flies, Karel Cools, Ludo Deachter, Freddy Moeyersons, Walter Peeters en de Willebroekenaar Jan Verstrepen (favoriet van Marcella). Ook de verrichtingen van beroepsrenner Georges Pintens (kozijn van Simon) worden op de voet gevolgd. Tijdens het winterseizoen kunnen de crossers De Bondt, Teugels en Paul Verstrepen rekenen op hun aanmoedigingen.

Als hij er later de kans toe krijgt, zou Simon zich wel graag bezighouden met de opleiding van jeugdige voetballers. Maar daar heb je natuurlijk jeugd ploegen voor nodig. "Die komen er misschien wel", hoopt hij, "te samen met het sportcomplex, waarvan toch zoveel wordt gesproken". Als het niet zo ver komt, kan Simon nog altijd troost zoeken bij zijn kanaries en duiven waar nu niet zoveel tijd voor overblijft.

De man die momenteel de actieve voetballerij in de Pintens-clan moet leven dig houden, is Simons jongere broer, Laurent. Ook hij verdedigt sinds vorig seizoen de Breendonkse kleuren. Op dit ogenblik is hij evenwel soldaat en zie je hem dus niet in de OBB-rangen. Na hem zullen Jan en Noël wel klaar staan om de traditie verder te zetten. "Voor ons niet gelaten", zegt Simon.

Een vluchtige blik op de klok maakt een eind aan ons gesprek. Komt het door de knusse "interviewerszetel" waarin we liggen weggezonden, dat we niet gemerkt hebben dat het al zo laat is? Of misschien doordat de gastvrouw er met een niet aflatende regelmaat voor gezorgd heeft, dat de kelen niet al te droog werden?

Hoe dan ook, als wij de gezellige warmte van huize Pintens verlaten en de natte avondlucht instappen, voelen wij dat het tijd wordt voor een plasje. Maar dan bedenken we dat het misschien beter is te wachten tot we thuis zijn, want je weet immers nooit, met Simon achter je rug...

Nog veel sportieve jaren, Marcella en Simon!

Cois Verbeeck. 1

5 jaar Later

Bij het herlezen van de laatste Schakel van het jaar 1969, deze van december van dit jaar, vonden wij in de dagklapper op menige plaatsen reeds nieuwsjes over de gemeenteraadsverkiezingen van 1970. Alhoewel deze verkiezingen nog bijna een jaar verwijderd waren, waren de eerste tekenen hiervan reeds zichtbaar in onze gemeente en werd er zelfs al gewerkt aan de samenstelling van de lijsten.

Waarom nu juist Uw aandacht vijf jaar later op deze feiten trekken, die dan zelfs nog niet zo precies van december 1969 waren ?

Wel juist bij het lezen van deze regels dacht ik aan onze huidige tijd. Werd er in 1974 niet veel gezegd over de fusionering van gemeenten. Fusie is een woord van onze tijd, het komt bijna dagelijks voor in onze kranten en iedereen heeft er de mond van vol. En wij als Breendonkenaars zijn er praktisch van overtuigd dat, wanneer de fusies werkelijkheid worden, onze dierbare gemeente slechts als een klein gedeelte van een overkoepelende grote gemeente zal overblijven. De naam Breendonk zal waarschijnlijk slechts nog een naam zijn van een gehucht en verder nog een toeristische vermeldde naam in de gidsen die spreken over het Nationaal Gedenkteken van het Fort van Breendonk.

Wij hebben hier niet de bedoeling een discussie uit te lokken over het feit of wij na de fusie beter zullen zijn, bevoordeeld of benadeeld zullen zijn, of het nu beter is wanneer Breendonk Breendonk blijft. Dit laten wij over aan de toekomst of aan diegenen die denken dat ze hierover reeds een oordeel kunnen vellen.

Waar wij wel aan dachten bij het lezen van enkele regels over gemeenteraadsverkiezingen is het folkloristisch tintje dat zulke verkiezingen steeds hadden. In elke kleine gemeente - en iedere gemeente onder de 5.000 inwoners wordt hier toch bijgenomen - hadden zulke gemeenteraadsverkiezingen steeds iets eigen. Hier kenden men een strijd tussen twee lijsten die ontstonden uit leden van twee verschillende muziekmaatschappijen, daar was het de lijst van de brouwer die de strijd aanbod tegen deze van een rijke pachter met veel eigendommen op de gemeente, terwijl op een derde plaats enkelingen zich konden uitleven door met een eigen lijst op te komen om alzo eens te kunnen vaststellen hoeveel vrienden voor hen zouden stemmen. Soms kwamen zulke eenszaten dan tot de vaststelling dat ze geen enkele stem behaalden - ze hadden zelfs voor zichzelf niet durven stemmen. Naar hun echtgenote kreeg er dan van langs want ook zij had nog niet eens voor haar man gestemd.

Dit alles om even aan te tonen dat in die gemeenteraadsverkiezingen een eigen stukje folklore inzat. Dit vonden wij natuurlijk slechts terug in de

kleinere plaatsjes waar de strijd soms hevig was, waar nog metingen werden gehouden in cafés en zelfs op straat, waar men zelfs tegensprekers kon vinden. Gelukkig vloede er zelden bloed maar des te meer bier en bij het drinken van een frisse pint werden er veel zaken vergeven, dan vooral na de verkiezingen.

Dit alles was reeds fel verminderd. Na de fusies, wanneer wij slechts gemeenten zullen kennen van 15.000 en meer inwoners, zal dit definitief vergeten zijn. Een stukje folklore dat wij slechts in de geschiedenisboeken zullen terugvinden, zoals wij reeds zoveel daar alleen nog vinden waar het stof hoogtij viert.

A. Desmedt.

- - -

Ik zou gemakkelijker alle landen van Europa met elkaar kunnen verzoenen dan twee vrouwen

(Lodewijk XIV).

Waarom kan er niet eens iemand een lijst opmaken van dingen die iedereen denkt en niemand zegt, en een tweede lijst van dingen die iedereen zegt en niemand denkt ?

(Oliver Wendell Holmes)

Daarna verzocht feestleider Giljom ons zoveel mogelijk achteraan in de zaal plaats te nemen voor het bekijken en beluisteren van een dia-montage over onze jongste reis naar Maredsous, waarin olijkerd Jan Moortgat troef-aas was. Deze montage werd samengesteld door Cois Andries en meester Van de Ven. Voor de muziek zorgden Frans Verheyden en Jan Van Geel. De zeer geestige teksten kwamen van Giljom en werden door hemzelf en Germaine van Arsène op meer dan voorbeeldige wijze gelezen, ik zeg beter : voorgedragen. Dit duo heeft de lachspieren aardig op de proef gesteld.

Een fel ingekort programma liet enkel toe aan Jan Van Geel een uitzonderlijk knappe bas-solo te zingen, nl. IM DIEFEN KELLER. Een daverend applaus was zijn beloning.

Vergeeten wij niet te zeggen, dat vooraf Jan De Bondt, de onvermoeibare en steeds begeesterende koorleider, bedacht werd met een tinnen kom en de gastheer, de heer Moortgat als sandenken een tinnen schaal meekreeg, waarin zeer kunstig door José het door haar ontworpen embleem van ons koor was gegrift.

We zegden reeds dat het programma sterk moest ingekort worden, want te 21 uur werden wij verwacht in 't SCHUUR, waar op de tonen van het ALPEN-ECHO-orkest samen met de feestvierende Bergclub-ers de beentjes werden uitgeslagen, door sommigen tot in de zeer vroege uurtjes.

Een zeer geslaagde feestavond, dit vooral dank zij de bemoeiingen van Giljom en meerdere ijverige helpers en helpsters.

Staf Vivijs.

BREENDONK

ZONDAG 2 FEBRUARI

PATRONAATZAAL

TONEEL -

"EEN BABY VAN 1000 WEKEN"

van Hans Nesna.

blijspel in drie bedrijven.

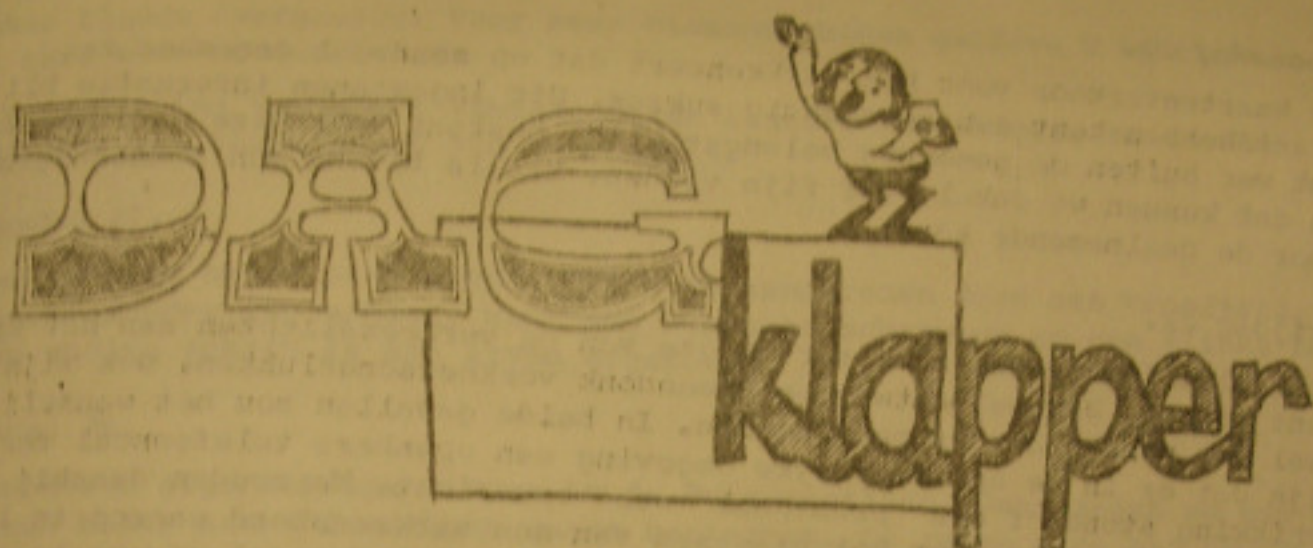
of : volkse love-story in dialect, over het wel en wee van een klein pension

Deuren : 19 u - Doek : 20 uur.

Een opvoering, sinds Slisse en Cesar, terug met Breendonkse acteurs !

Dus : Lichtmisavond wordt een Breendonkse Toneelavond !

DARCG klapper

NOVEMBER 1974

Zaterdag 16.

De verdronken herfst van 1974 is er nogmaals oorzaak van dat zowel de Bessemstraat als de Moorstraat voor de zoveelste maal onder water lopen. Als het zo doorgaat heeft de aangekondigde waterpolo-wedstrijd zeker plaats en als het weer nog verslechtert maken we eerlang reclame voor diepzee-duiken. Dit alles zal echter in de volledige duisternis moeten gebeuren want tot overmaat van ramp branden deze avond de straatlampen niet. Het is zo donker en zo nat dat het zelfs geen weer is om een mens er door te jagen. Laat dus ook uw honden thuis!

In 't Schuur heeft vanavond een BB.-kwis plaats. 8 jonge schuurkoppels kampen voor massa prijzen. Winnend koppel: Cois en Emma Verbeeck.

Zondag 17.

Eindelijk eens een zondag zoals alle anderen: regenachtig en bewolkt. Maar dat belet de Chiro niet de handen uit de mouwen te trekken en bij verschillende boeren in de gemeente een biet te gaan uittrekken, mais te plukken en een patatje op te rapen. Wel hebben we opgemerkt dat onze boeren zeer vrijgevig zijn geweest met geestrijk vocht, want verschillende knapen spraken alsof ze een beetje doorslagpapier achter hun tong hadden.

Terwijl 't Schuur met een zusterclub uit Genk naar 't Fort trekt, zijn rijkswachters aldaar druk doende drie geketenden te ontlasten van hun kettingen.

Maandag 18.

Onze kleutertjes hebben vandaag een extra-verlofdag. Hun onderwijzeressen zitten immers in conferentie te O.L.Vrouw-Waver.

Woensdag 20.

De kaartenverkoop voor het kerkconcert dat op zondag 1 december zal plaatshebben kent een reusachtig succes. Uit ingewonnen informatie blijkt dat ver buiten de gemeente belangstelling bestaat voor deze manifestatie en dat kunnen we enkel maar fijn vinden. Het is tevens een aanmoediging voor de deelnemende koren.

Vrijdag 22.

Herhaaldelijk gebeuren er ter hoogte van de verkeerslichten aan het kruispunt autoweg Brussel-Antwerpen-Breendonk verkeersongelukken. Ook zijn er heel wat mensen die er pech keppen. In beide gevallen zou het wenselijk zijn dat er in de onmiddellijke omgeving een openbare telefooncel ter beschikking stond of een "praatpaal" werd opgericht. We zouden daarbij ook te vinden zijn voor het plaatsen van een verkeersbord waarop te lezen staat waar men bij een eventueel ongeluk deze telefooncel of praatpaal kan vinden.

Zaterdag 23.

Een echt gebeurd verhaaltje dat ons misschien even kan doen nadenken. Een groep jonge mannen en meisjes zijn in de Bessemstraat op zoek naar de afspanning Castel. Zij komen uit de richting Tisselt en schijnen deze instelling maar niet te vinden. In de verte horen zij geluid dat waarschijnlijk de tonen zijn van een of ander beat-orkest. Dan maar eventjes aan een plaatselijke bewoner de weg gevraagd, naar die muziek, die naar hun idee vanuit Castel afkomstig is. De plaatselijke bewoner is dan ook niet weinig verwondert wanneer hij deze groep de weg naar dit lawaai hoort vragen. Heel voorzichtig legt hij hun uit dat niet het Castel-orkest hun aandacht heeft getrokken maar wel het geluid dat voortkomt uit een naburig groot varkenshok. En nu onze vraag: hield deze jeugdige groep van varkensachtige muziek of speelden de varkens inderdaad moderne beat-muziek?

Zondag 24.

De Chirojongens trekken nogmaals hun laarzen aan en bieden een helpende hand aan landbouwers in nood. Een sympathiek gebaar dat velen doet nadenken over het sociaal engagement van de jeugd.

Wie gisteren naar het TV-nieuws heeft gekeken, heeft ongetwijfeld ook gezien dat de woordvoerder van de jongens van het Puurse St. Jan Berchmansinstituut die ergens ten velde aan de slag waren, onze Breendonkse Werner Snackaert was.

Dinsdag 26.

Onze ouderen van dagen feesten vandaag nog maar eens. Een gezellig onderonsje met daarbij natuurlijke de klassieke tas koffie en wat er zoal bijbehoort.

Het zangkoor steekt in een nieuw kleedje, tenminste de vrouwelijke stemmetjes. Voor hen werd een witte bloese uitgedacht, gedragen onder een

donker blauwe overgooier. Voor meer bijzonderheden gelieve U te richten tot onze mode-medewerkster.

De kultuurkring vergadert vandaag om de laatste schikkingen te treffen aangaande het kerkconcert van 1 december.

Woensdag 27.

Frans Loverie heeft pech gehad. Hij werd aangereden door een bromfiets. Allemaal zonder erg echter, want met een paar schrammen en een flinke beul en de nodige schrik is hij ervan afgekomen.

Dinsdag 28.

Er gebeuren eigenaardige dingen in de Buisseretlaan. Daar zagen we een dame met een hamer haar bloedeigen wagen bestormen. De reden : ze had de deur dichtgegooid die in het slot viel en ja, u heeft het geraden, de sleutels zaten nog in de wagen. Met flinke halen timmerde Mevr. Van Gijzeghem op het tochtraam maar het mocht niet baten. Een bijgelaalde autotechnieker knapte het karweitje in een mum van tijd op.

Vrijdag 29.

In de jongensschool heeft de eerste K.W.B.-kaartavond plaats. Seketaris Nest Mertens, die hier de rangschikking met een vernuftig systeem bijhoudt, mocht meer dan 100 deelnemers inschrijven, zodat hij glunderde van de pret. Maar dat gunnen we hem best. Spijtig dat we zo weinig van deze uitslagen in de Schakel kunnen publiceren, maar ja, de inrichters schijnen dit niet wenselijk te vinden.

In "De Koerier" lazen wij een tamelijk uitgebreid artikel onder de titel : "Jan De Bondt en zijn Volkskunstgroep "Annemeriek" uit Breendonk". De lovende tekst kwam van de hand van Karel De Decker.

Zaterdag 30.

Mathieu Reyskens staat in Boom te wachten aan de verkeerslichten die hem vriendelijk verzoeken tot het groen is te wachten. Maar een andere mijnheer is het daarmee blijkbaar niet eens en geeft de blauwe BMW van onze dorpsgenoot een flinke duw, zodat men kon spreken van een botsing. Mathieu werd opgenomen in het hospitaal en de wagen zal hij voor een heel tijdje moeten missen want de schade blijkt vrij groot te zijn.

En omdat Breendonk Boom niet wil loslaten, rijden er nu aan de verkeerslichten op de autostrede ook twee haastigaards tegen elkaar. Het is een flinke bons en de stukken vliegen wel een einde in het rond, maar gelukkig vallen er hier geen gekweststen te noteren.

Zondag 1.

In de belangstelling vandaag staat uiteraard het Kerkconcert. Hierover leest U beslist een meer gedetailleerd verslag in dit nummer. We kunnen u wel verklappen dat het een bijzonder hoogstaande avond is geweest, die door de talrijke aanwezigen erg werd gewaardeerd.

In de vroege ochtenduurtjes werd de K.W.B.-volleybelploeg met 3-2 verslagen in Blaasveld. Dat is de tweede nederlaag van onze jongens in de aan de gang zijnde competitie. Ze hebben echter geworen weerwrak te zullen nemen.

Maandag 2.

Blijft u rustig zitten, dit is een vergissing. Het regent niet. Geniet nu asjeblief van het droge weer en verbod de boel niet door de hemelbewoners uit te dagen door met een regenscherm door de straten te lopen.

Dinsdag 3.

Terwijl vandaag het Centrumcomité vergadert bemerken we zeker dat de werken aan het Centrum steeds naar vorderen. Het dak van de zaal werd ondertussen reeds weggenomen zodat aan de constructie van het nieuwe dak begonnen werd. Nog enkele weken en de ruwbouw zal vast achter de rug zijn.

Donderdag 5.

Ten huize van Ludo Sollie speelt zich een klein drama af. Het kleine speel-se hondje raakt er verstrikt in wat koorden en hulpvaardige vader Jan wil het beestje uit de penarie helpen. Het jankende ding nam dat echter niet zomaar en beloonde Jan Sollie met een flinke beet in zijn hand. Wie zal er ook weer dat ondank 's werelds loon was ?

Vrijdag 6.

We zijn deze nacht stiekem uit bed gekomen en op onze kousevoeten de trap afgeslopen om de brave sint door het sleutelgat te bespieden. Maar helaas, hij ontbrak op de afspraak. Bij nader toezicht bleek dat ons dak veel te glad was en dat noch de sint, noch zijn knecht het waagde erop te kruipen. En de ezel zult u vragen, Nou, zo dom is die ook weer niet.

In de meisjesschool kwam de sint wel. En de kleintjes brachten ieder een zelfgemaakte sint meer naar huis. Zodat we die dag honderden sinterzegen.

Zaterdag 7.

Zelfs mijnhar pastoor doet in de kerk een oproep om de in-hulp-verkerende-landbouwers bij te staan. En ondertussen valt de regen regelmatig met kuipen uit de hemel. Zelf de oudste mensen van onze gemeente, die reeds zoveel hebben meegemaakt, schudden hulpeloos het hoofd en wmpelen in hun binnenste dat ze dit nog nooit hebben geweten. En zij zijn soms betrouwbaarder dan de weerstatistieken.

Zondag 8.

En daar staan ze dan, de ^{met} helpers-in-de-nood, mannen en vrouwen, niet zo talrijk als verwacht, maar de frisse moed en een glimlach uit de beste dagen. Hop ! De aardappelen, bieten en mais wachten. Ten strijde! Ondertussen heeft u ook al gemerkt dat er een stuk of wat soldaten in het dorp patrouilleren. Zij zoeken aardappelen te midden op de rijweg en de aanpalende winkels.

De Breendonkse Duvels - dat is de K.W.B.-volleybalploeg A - wordt in Kalfort onder sterke druk gezet, maar uiteindelijk wordt het een grootse 2-3 sege op het sterke team van Kalfort.

Maandag 9.

Te Willebroek verongelukt de echtgenoot van Godelieve Schroeven. Hij was 24 jaar. Wij bieden Godelieve en haar familie onze oprechte kristelijke deelneming aan.

Dinsdag 10.

Aan de brug van Boom staat een vrachtwagen van Carlo-fruit te wachten op het groene licht. Maar zolang moet hij niet stilstaan want met een flinke dreun wordt vrachtwagen, bestuurder en bijzitters de diepte ingegooid. Appelen en peren vliegen uit hun kisten in het rond. Bestuurder Henk Maas dient met verwondingen naar het hospitaal weggebracht. De anderen zijn er met de schrik vanaf gekomen. Maar de schade aan de wagen en het fruit, evenals de opbrengst van de verkoop op de markt is groot te noemen. De verkeerslichten aan deze brug schijnen absoluut ongunstig te zijn voor onze Breendonkenaars. Misschien een raad : blijf er een tijdje weg.

Woensdag 11.

Van de natte, zeer natte herfst gaan we plotseling over in een winteroffensief. Maar dan wel een zeer eigenaardig begin. Van een zeer natte regenbui - dat zijn we reeds lang gewoon - gaan we plotseling over in een mini-stormweder, vergezeld met sneeuwvlokken en kilo's hagelbollen. Daarbij viel de elektriciteit nog voor een tijdje uit. Gelukkig schijnt er na een paar uurtjes een waterzonnetje.

Vrijdag 13.

Reeds in de vroege ochtenduren vernemen wij het overlijden van Frans Teugels uit de Dorpstraat. Ook aan deze familie bieden wij onze deelneming aan.

De derde K.W.B.-kaartavond kent evenveel succes als de twee vorige. Rond de 120 deelnemers, het is de moeite. Uitslagen ontbreken ons evenwel nog steeds.

Zaterdag 14.

Het koor In Dulci Jubilo viert vandaag zijn feest. Uiteraard met een eten-tje en gezonde ontspanning, althans voor hen die zich niet al te dik hebben gegeten.

Maar jaarlijkse gewoonte gingen we deze namiddag naar het leerlingenconcert van de Willebroekse Muziekschool. De feestzaal was voor deze gelegenheid volzet. En tot onze aangename verrassing stelden we vast dat nog minstens een 50-tal andere Breendonkenaars de verplaatsing hadden gemaakt.

In de loop van die namiddag kwam Breendonk bovendien ook op het podium flink uit de verf.

U moet weten dat dit het eerste concert is van het lopende schooljaar, en daaraan is dan het uitreiken der diploma's - eind vorig schooljaar behaald - verbonden. Stippen we hierbij aan, dat van de drie "regeringsmedailles" die werden toegekend, er een te Breendonk verblijft en wel in de kast bij Fons Van Asch, zoon van Jef en Maria De Block (Dorp)

U vraagt wellicht : hoe raakt men zover, dat men dit officieel stuk in handen krijgt ? Daarvoor moet men een instrument leren bespelen en slagen in de examenproeven die eruit zien als volgt :

1. Proeven Lagere graad A en B ;
2. Proeven Middelbare graad A en B ;
3. Proeven Hogere graad A en B.

Welgeteld dus zes examens, waarvan de vier laatste openbaar zijn (= toegankelijk voor het publiek) en voor een jury van beroepsmensen (muziek-professoren).

Theoretisch kan men dus na zes jaar het einddiploma der Muziekschool (= Hogere graad B) behalen.

Wie dit diploma echter met grote onderscheiding (= minstens 90% der punten) behaalt, mag het jaar nadien meedingen in een soort excellentieproef, om de daaraan verbonden medaille te behalen, die hiervoor door de regering ter beschikking wordt gesteld.

Nog even een verduidelijking. In het muziekonderwijs is het procent, dat de rang bepaalt, strenger dan in het gewone onderwijs. Om voldoening te behalen moet men b.v. 70% der punten behalen. Voor onderscheiding moet men minimum 80% behalen. Voor grote onderscheiding moet men meer dan 90% bekomen, en voor grootste onderscheiding is 95% het minimum.

Met deze uitleg zal u nu wellicht wegwijs raken in de uitslagentabel van onze Breendonkse muzikleerlingen. Het moet ons verheugen dat zij het er met zovelen - zo schitterend afbrengen, in een grote verscheidenheid van muzikale disciplines. Dat houdt beloften in !

Ziehier de uitslagentabel :

- regeringsmedaille TROMPET : Alfons Van Asch.	: 90%
- Middelbare graad, 2e jaar Guitaar : Van Assche Paul	: 80%
- Middelbare graad, 1e jaar Guitaar : Van de Ven Marijke	: 81 %
- : Van de Ven Griet	: 80 %
- Middelbare graad, 1e jaar PIANO : De Bondt Ivo :	: 92%
- Middelbare graad, 1e jaar BLOKFLUIT : De Bondt Ivo :	: 91%
- Lagere graad, 2e jaar PIANO : Cleymans Martine :	: 92%
- : Verbruggen Hans :	: 88%
- Lagere graad, 2e jaar BLOKFLUIT : Ganseman Herman :	91 %
- : Verbruggen Hans :	88 %
- : Cleymans Martine :	87 %
- : De Bondt Maria :	83 %
- : Ganseman Anne :	83 %
- Lagere graad, 1e jaar CORNET : Muyshond Dirk :	85 %
- : V.D. Auweraer Mark :	83 %

De eerste regeringsmedaille die ooit aan een Breendonkenaar is uitgereikt, berust dus in de handen van de jeugdige Fons Van Asch. Wat de prestatie van Fons nog verdienstelijker maakt is, dat hij de finale proeven één jaar vroeger dan normaal heeft afgelegd. "Moest ook wel", zegde Fons ons, "want nu ik met het licentiaat-wiskunde gestart ben, zou mij niet de nodige tijd tot oefenen resten."

Alleszins een dikke proficiat voor Fons, die - zoals kan bemerkt worden - netjes middelbare studies met een muziekopleiding wist te combineren. Binnen twee jaar hoopt hij te kunnen meedingen in de PRO CIVITATE-wedstrijd. Te gelegener tijd meer hierover.

Zondag 15.

Als slot van deze dagklapper nog een avontuurtje van Giljom Verbruggen. De moedige Giljom die als feestleider van In Dulci Jubilo heel wat werk had verzet op het "teerfeest" van deze vereniging, de vorige avond, en daarbij nog bijna was vergeten naar huis te gaan, zou ook nog meehelpen aan het net maken van de zaal. Afspraak was zondagvoormiddag. Alles was klaar en Giljom stapte in zijn rode kever om zich huiswaarts te begeven en na het middageten een lekker uiltje te vangen. Maar de kever - hij bleef staan. Alle moeite was tevergeefs. Ten einde raad - hij bevond zich nu eenmaal toch in de brouwerij - probeerde hij het met duvel, maar zelfs dat hielp niet. Tot er een snuggere aan Giljom de vraag stelde : hebt ge nog wel benzine ? En meteen was alles opgelost ! Alleen vraagt Giljom's Hilda zich nu af langs welke weg ze deze morgen naar huis zijn gekomen om al die benzine te hebben verbruikt.

- - -